

Í DAG

NORÐOYASTEVNAN

Til stevnuhald í Klakksvík

SUMMARÍÐ er komið, og stevnuhar byrja. Hin fyrsta er Norðoystevnan, sum hildin verður í Klakksvík í dag og í morgin við sera góðari og fjölbroyttari skrá. Fyrst og fremst er tað ítróttin, ið setur dím á stevnuhar, annaðhvort heita er kapproður, fótbohtar, hondbóhtar ella onnur ítrótt. Folkatundurin og og serstakliga miðnátarsamkoman leygarvöldið savnar af-lið hópinn av fólki í dansihólinum er liv og gaman; har hittast ungfolk, eisini mong av teimum eldri, ið eru meira stírvín á dansigólvinum, halda sær at gaman saman við teimum ungu.

ER OLLUM FÖROYUM leita fólki á stevnu. Ítróttafólkini himprast ikki við at leggja á fíroinar, sjálvt um leioin ofta er long men summar er — og olli vana gott veður, sjálvt um nær seinastu stevnuhar hava mist munandi av tí rættadáninum av grímdarregni. **STEVNUHAR** sjóða fólki saman; har hittast vinir og frændir, og mong ungfolk hava lagt ast saman fyri livið. **VONANDI** verður eisini henda stevnan ein fylking av tí besta í fólki okkara til gamans og álvara.

NORÐOYASTEVNUTEIÐ

RUKKULAKKIN

Mynd úr »RUKKULAKKANUM«

Á FIMTA SINNI kemur Norðoystevnutetið »**RUKKULAKKIN**«, og verður tað í dag og komandi dagar selt kring um landið.

»**RUKKULAKKIN**« er skemtiblað, ið hevur fingið stóra undrteku, ja, so stóra í Klakksvík, at einas á hesum vorðin ein tattu í sjálvum stevnuhaldinum, ein gestur, sum á Norðoystevnu er at finna í hvorum einasta heimi í bygdin. Stuttu lotu eftir at hann er kom'n til sølu, sært tú bæði kvinnu og mann ganga við hesum litfagra blaði í hondni, les-

andi, bresandi — ja, summi í skelli læri. SUM frá hevur liðið, er »**RUKKULAKKIN**« vorðin meir og meir alment foyroyskur. Tilfarid verður tik ið aðrastaðni frá enn bara úr Klakksvík. Tað er einki at ivast í, at nógvi kundi verið annarsleidis, bæði betri og fjölbroyttari. Sum í blaðum av sama slag verður hovuðs denturin lagdur á tekningarar, og lesararnir vilja finna ein hóp av frálíkum myndum, bæði heilsu myndir og smærri myndir. »**RUKKULAKKIN**« er vorðin

stórur á undan ári og er nú vorðin nakrar og fjóruti síður. Prentingin fer fram á »Dimmalættinge«. Ið leisið ger prentmyndirnar, to er for- og baksíðin gjord á »Grafia«. Í AR er »**RUKKULAKKIN**« dýrari, enn hann hevur verið hin árin. Hann kostar nú 5 kr.; men so er vert at minnst til, at hann er stórur, prentingin dýrari o. s. fr. 5 KRONUR er to lið og heit at vita fyr, hugnaliga og stuttliga loturnar, ein fær at lesa okkara einasta skemt ngarblad — »**RUKKULAKKAN**«. m — n.

Hetta mál var tí eisini viðgjort á landsfundi javnaðarflokksins, har mælt varð til. annaðhvort verður stovnaður landsliðið við einkarretti til stórnáttflyting av útgærdarvorum ella eisini verður hesin innviðingur gjordur av andelsfelagum, ið umboda fiskivinnuna sum heild.

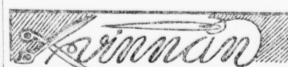

LÍSTARFRAMSYNING

HESAR seinastu Norðoystevnuhar eru hava listarfólk í Klakksvík tik ið seg saman og havt framsýningar av verkum teirra. Hetta hevur verið frálíkt tiltak, ið hevur verið vitjat av stevnuhestum í hópatali.

EISINI í ár verður listarframsýning og alandi í hólum Tekniska skúla framsýningin verður opin baðar

stevnudagarnar og mógulga í dag- unum aftan á eisini. TA heita varð skrivað, var vissa fingin fyri hesum luttakarum: Poulina Joensen, Elinborg Lützen, Pella Zachariasen, Hans Høsten og Frith of Joensen; men móguliga vera eisini aðrir luttakarar. Luttakararnir eru vanliga bara úr Klakksvík og hendinga ferð onkur har nærindis.

KJOTIÐ. Meginparturin av ollum, ið lagt verður í kuldskáp, eigur at verða væl innpakkað fyri ikki at koma út lukta av oðrum tingum. Ið goymd verða og fyri ikki sjálvi at lata lukta fá sær. Hetta geldur to ikki kjot, t. v. s. fekst kjot, fars e. t. Tvorturimót skal tað liggja leyst, t. d. í einari skál við einum

ið betur borað og viðgjort — tannfyllan heldur munandi longri tidsarskeið.

AT millum donsk ungfolk er so væl státt við klæðum, at heimgjurnin av gentunum eigur 10 kjolar og 3 frakkar ella útanáklæði, og triðingurin av dreingjunum 3 klædnar og fjórðingurin 4 klædnar.

AT jorðin 13 ferðir í 15 ár hevur verið herjað av grashoppum, sum í meðal hava kostað 3,5 miljónir kr. árliga við tí skaða teir hava gjørt.

AT kettur vanliga ikki siggja betur í niðu enn menniskju, men munandi betri í skýming.

AT login í gamla Egyptalandi segði, at aðalsmenn skuldu smyrja luktsli upp á seg minst eina ferð um viku.

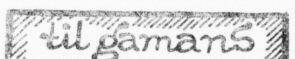
AT tað í USA eru umleið 500 000 herskollturr kvinnur.

AT tað í meðal er eldur í 13.000 húsum árliga.

HUNGUR. Frá morgun til morguns hvønn dag í livi okkara doyggja 100.000 mennesku av svong. 100.000 eftir einum dýri. I eitt ár eins nógvi og 1 ár á heimsbardaga: 35 milj. Av 1000 nýføddum bornum doyggja 20, áðrenn tey eru 1 ár í Svørík, í Indiu 500.

Ein fimti-partur av mannaetini framleiðir, brúkar og nýtir fyra fimti-partar av ollum goðum jarðarinnar (og tekst við kriggi og atombombur), meðan fyra fimti-partar av mannaetini má geva seg til tols við restini. Ein fimti-partur verður mettadur — og tað er tann, vji hoyra til — tveir fimti-partar liva á hungursmarkinum og tveir niðanfyrir tað.

UTVARPSMAÐURIN gjøddi frá einum fótólisdysti. Ein maður stoð og lyddi á. Tá hann einaferð

helt útverpsmannin vera dekanf titumeltan, letur í honum:

— Ikki so tit, spælarnir kunnu ikki fylgja við.

MAÐURIN kom til læknan og bað hann kanna seg. Tað varð hann — og lækni sigur við hann:

— Hvussu leingi hava tygum gingið soleiðis?

— Einar 14 dagar, sigur maðurin — Hvussu ber tað til, at tygum ikki eru komnir fyrr, tygum hava brotið tvey ríkjabein, oklari er farin úr lið og tummfingurin keiktur.

— Ja, sigur maðurin. Men tað er konan, ið hevur skulkað. — Hvarja ferð, eg sigi, at mær bagir okkurt, er hon kvik at svara, at tað er bara tí, eg rýkist ov mikið!

— Tað var ræðuligt, kona min var ill í gjár, tá hon fann eitt aftur latið kærleiksbræv í lúmanum hjá mær.

— Frálíkt, at tað var afturlatið. — Ja, men tað var hon sjálv, ið hevði skrivað tað.

VÆL SAGT: Ein er sjáldan so óættvisur móti sínum fígginginum sum móti sínum næsta.

TAÐ ER VERULEIKI

AT undanfarna landsstyrið hevði sett sær fyri at útvega, víðu við onga leið verið komnir við endurnýggj an skipafloats; men at hetta landsstyrið setti skotið á við m. a. at útvega 3 milj. kr. eyna um árið. Ið landskassans stundingsveitan, og at hetta vil gera, at vit eftir 5 árum hava endurnýggjað skipafloatið við 60—70 nýggjum skipum.

Fyrigev honum

Johan Simorsen logtings- tjóðveldismaður ættaður úr Tjørnavík, býr í Klakksvík, uppvaksin á Tvoroyri hjá Elieser Mortensen í Heiðunum, ið er ættaður av Hvítatesi á Tvoroyri, hevur grein í 14. september nr. 37, har hann m. a. sigur: »Hvat hugsa Tvoráramenn at senda síkar dólgar inn á Føroya logting.« Og so nevnr hann eisini logmann fyri dólgi.

Eg havi altíð vitað, Johan, at ovasta hædd hjá tær so gott sum hevur verið tøm, og tað vita tey flestu á Tvoroyri eisini, men at tú beinleiðis skuldi vera lottavorðin, og fara og euknevra lardáns hægsta mann fyri dólgi, tað varð okkum ikki; men orðið sigur, »salige ere de fattige i ånden.« so eg vóni, at teir Norðoyingar, ið av misgávum hava val't teg á ting, fáa fyrir-

geving fyrir mistak teirra. Tvoroyrarmenn hava ongan dólgi valt á ting, men um eg nú nýti tinni orð, so er kanska ein komnir har — sjálvandi eisini av misgávum —, to á Tvoroyri er hann ikki valdur.

Tað var tann tíð, tá tú nýtti gott av Tvoroyri, og serliga frá Hvítanesi, so tú skuldi verið tann seinasti, ið gekk í botuflaka fyri Henning í Hvítanesmálinum; men ótökk er verðsins lón.

Eg vil geva tær eina vinaráð. Set hesa lýsing í Sosialin: »Söknað verður eftir viti til ovastu hædd mína.«

Hin arbeidseysi.

2802

SNAR-vask

centrifugerað og turkað

SNAR-vask

Bøgata 14

A SAMVINNUGRUNDARLAG

Samvinnuhugsjónin — andels- hagsjónin — vinnur meir og meir fram. Eisini stórreðar eru komnir til tað útsi, at einas á hesum grundarlagi verður gjørligt at fáa foyroyska fiskivinnu at bera seg í framtíðin. Har verður ta serstakliga hugsað um innkeyp-ð av útgærdi. Tað er neyðugt at fáa hana so óðyn sum gjørligt; men hetta gerst ikki við, at teir einstøku reio- ararnir hver í sínum lagi keypa út- gærdina.

Neyðugt verður, at allir skipa- eggar, annaðhvort tað eru stórreð arar ella fiskimannafyrirtekur, taka seg saman um stórinkeyp av útgærdarvorum. Á henda hátt verður gjørligt at fáa útgærdna óðrari og at minka um rakstrarlostnaðin.